

som blive taaleligere for den almindelige Del af Befolkningen end de, hvorunder vi leve for Dieblirket. Den ærede Taler slog fast, at den Finanspolitik, som den nuværende Regjering fører, er en forældet Finanspolitik, en Politik, som stammer fra en Tid, hvor de økonomiske og politiske Forhold vare ganske anderledes, end de ere nu, og hvor Danmarks Stilling saavel i politisk som i økonomisk Henseende var en ganske anden i Forhold til den øvrige Verden, end den er nu for Dieblirket, en Politik, som stammer fra en Tid, da der var et andet Syn paa Forholdene, end det er en Kjendsgjerning, at der nu begynder at blive rundt omkring i Befolkningen. Denne Erkjendelse har, som sagt, Betydning for mig. Det, at den Mand, der staar som Ordfører for Oppositionen i Salen, udtaler, at denne Politik er forældet, og at der nu er et andet Syn og andre Krav, der gjøre sig gjældende i Befolkningen, og som absolut gjøre Fordring paa at blive tagne i Betragtning, og de Udtalelser, han førte til, hvorledes man forlanger, at disse Ting skulle komme i Betragtning, har for mig en overordentlig stor Betydning. Thi hvad er det, man har sagt til os, og beständig sagde, da vi begyndte at arbejde herhjemme for de Principer, vi begyndte at føre frem, og som vi arbejde for endnu den Dag i Dag? Hvad var det, man beständig raabte til os, naar vi søgte at udbrede vore Ideer om, at den frie Konkurrence var Vandvid, at Privatkapitalismen var Vandvid? Man svarede os, at Statsproduktionen var en vanvittig og utopisk Idee, der intetsteds havde hjemme. Nu er det naaet saa vidt, at disse Ideer komme frem fra andre Sider af Salen end den, jeg repræsenterer. Jeg stod tidligere langt mere alene i denne Sal end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), der beklagede sig over sin Ensomhed (Berg: Jeg beklagede mig ikke!) Ja, det Savn bliver vel i hvert Fald afhjulpen; jeg tror, det er et dybskilt Savn for Mange. Det er glædeligt for mig at høre, at disse Ideer, som jeg er ene om at repræsentere her, om ikke i fuldeste Maal, saa dog paa enkelte Omraader, begynde at trænge igjennem, særlig naar de komme til Orde fra andre Sider af Salen, og endnu mere, naar det sker gjennem selve Ordføreren. Thi hvad er det, den ærede

Ordfører har sagt om den nuværende Tilstand? Han har sagt, at Konkurrencen trykker os fra Udlandet, fra de større Stater, baade i økonomisk, politisk og militær Henseende. Det er en Sandhed, det er Tilfældet, at Konkurrencen trykker os. Men er det da ikke saaledes i alle Samfundsforhold, ikke alene paa Staternes Omraade, hvor de store Stater trykke de smaa, men hele Veien igjennem paa det økonomiske Omraade, at de bedre Stillede trykke de mindre heldig Stillede ned? Naar man taler imod Konkurrencen, som den nu foregaar, paa enkelte Omraader, hvorfor saa ikke føre Tanken videre og tale om, hvorledes den foregaar overalt i Livet? Hvem er det i Virkeligheden, der føler Trykket af Konkurrencen, der paaføres os fra Udlandet? Er det maasse dem i vort Samfund, som for Dieblirket sidde godt i det, der føle sig trykkede af den? Er det maasse de 7 Ministre eller Godseierne og deres Benner, som føle sig trykkede af denne Konkurrence i vort Land? Nei ubetinget ikke, men det er Arbejderne, som ere fattige, det er dem, som ikke ville være fattige, for at benytte et Udtryk, som en æret Rigsdagsmand forleden har benyttede sig af, det er dem, som stadig blive trykkede til at blive fattige, der have den største Berettigelse til at tale om Konkurrencelampen og til at stræbe efter at fortsætte Kampen for at faae denne Konkurrencekamp og Trykket af den affjaffet. At den eksisterer Mand og Mand imellem med en Enhjynsløshed uden Lige under de nuværende økonomiske Forhold, haaber jeg, man ikke længere vil være med til at betvivle eller underkende i denne Sal, og derfor mener jeg, at man godt med det Samme, som man taler om, at de smaa Stater trykkes af de store, kan tale om, at Konkurrencen Mand og Mand imellem trykker de smaa aller mest, saa at det er dem, der sluttelig komme til at bære Byrden, Konsekvenserne af den frie Konkurrences og den private Kapitalismes Udskielser. Og hvad nu det Andet angaar, Midlet til at forhindre Konkurrencen, da er det, som vi stadig have gjort gjældende, absolut nødvendigt, for at vi i det Hele taget kunne faae bedre ordnede Forhold, og for at den frie Konkurrence kan blive noget bekæmpet, at man kommer til at gribe ind i den private Kapitalismes Udbyt-